

Lunden kloster er et katolsk nonnekloster som ligger i Oslo, mellom Bjerke og Linderud. Det tilhører Dominikanerordenens kontemplative (monastiske) gren, og er tilknyttet en sammenslutning av tilsvarende klostre i Frankrike, Sveits og Norge: *Fédération Notre Dame des Prêcheurs*,

Klosteret har sitt utspring i et dominikansk kloster i Lourdes i Frankrike og ble grunnlagt av en gruppe søstre derfra 7. juni 1951, med hjelp fra den norske legdominikanerinnen Marie Knudtzon. 7. juni 1959 ble klosteret selvstendig, og klosterbygget ble fullført i 1966. Det er viet Maria Bebudelse. Kommuniteten er i dag internasjonal og søker å være et levende vitnesbyrd om sant fellesskap mellom mennesker fra ulike bakgrunner.

Vår hovedoppgave og viktigste kall er bønnen, og det som strukturerer vårt liv er den daglige liturgien: messen og tidebønnene.

Arbeidet har en viktig plass i den monastiske tradisjon vi står i, og er en integrert del av vårt liv. Vi gjør vårt beste for å forsørge oss selv gjennom produksjon av ulike «klosterprodukter»: ansiktskrem, leppepomade, lys og fotokort, som selges i klosterets butikk eller ved bestilling via klosterets nettside.

Klosteret har i tillegg en vakker hage med blomster, frukt og bær, samt et yrende dyreliv. Søstrene er opptatt av å ta vare på skaperverket og verne om velsignelsen i en slik grønn lunge. Naturen er, i likhet med kapellet og fellesskapet, et sted hvor vi kan møte Gud og få et glimt av hans skjønnhet.

En viktig del av vår tjeneste er forbønnen, og mange henvender seg til oss med ulike anliggender som vi daglig nevner i vår bønn. Kristen enhet har vært en særlig hjertesak for fellesskapet fra begynnelsen av, og er noe vi ber spesielt for.

Lunden kloster

*- et hjem for oss
et hjem for deg?*

Lunden kloster, Øvre Lunden 5, 0598 Oslo
kloster@lunden.katolsk.no
<http://lunden.katolsk.no>
www.facebook.no/lundenkloster

LUNDEN KLOSTER

Maria Bebudelseskloster

Étt hjerte og én sjel i Gud...

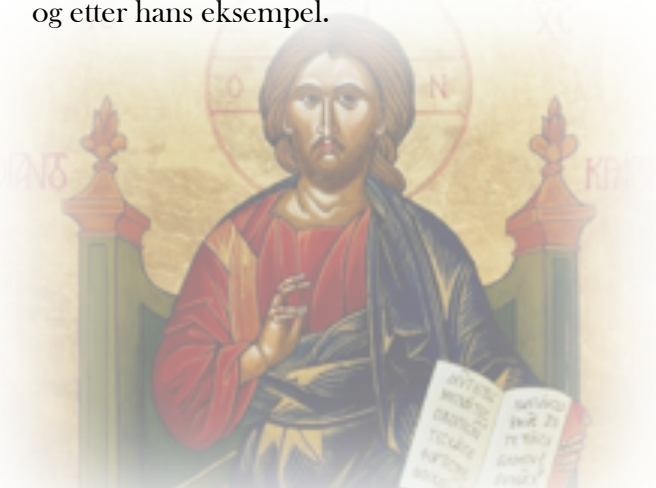

*Én ting ber jeg Herren om, dette ønsker jeg:
å få bo i Herrens hus alle mine dager,
så jeg kan se Herrens skjønnhet
og være i hans tempel.*

(Salme 27,4)

Kristi etterfølgelse

Som alle kristne, er nommene kalt til å følge Kristus. Som de første disiplene som hørte Jesu ord: «Kom og følg meg», engasjerer vi oss til et liv med Jesus og etter hans eksempel.

De anser seg først som Kristi sanne lemmer, når de hengir seg helt for å vinne sjeler, slik Kristus, verdens frelser, ga seg selv helt og fullt for vår frelse.

(Fra Konstitusjonene for nommene i Dominikanerordenen)

Fellesliv

Livet i et dominikansk kloster er en søken etter Gud i fellesskap, gjennom et felles liv.

Som den hellige Augustins Regel minner oss om, er den første grunn til at vi er samlet til ett, at vi skal bo sammen i enighet og at vi skal søke Gud med ett hjerte og én sjel (jfr. Apg 4).

(Fra Konstitusjonene for nommene i Dominikanerordenen)

Bønn og studium av Guds Ord

Nommene i Dominikanerordenen har bønnen som sin hovedoppgave, den felles, liturgiske bønn – tidebønnene – og den personlige, indre bønn. Hele deres liv er innrettet mot dette.

Måtte søstrenes hjerter stadig være vendt mot Gud i utrettelig bønn (jfr. Luk 18,1).

(Fra Konstitusjonene for nommene i Dominikanerordenen)

Gjennom å studere og meditere Skriftene med brennende hjerte, skal de lære Gud stadig bedre å kjenne, fremfor alt gjennom å lære å kjenne Kristus, Guds inkarnerte Ord.

«Du har skrevet godt om meg, Thomas. Hva ønsker du som lønn?»

«Intet annet enn deg selv, Herre»

(Dialog mellom Gud og St. Thomas Aquinas, fra Ystoria sancti Thome de Aquino de Guillaume de Tocco)

Nærvær

Kallet til kontemplativt klosterliv er et kall til å være nærværende:

- nærværende for Gud som alltid er nærværende for oss
- nærværende i eget liv, for å bli oppmerksom på Guds nærvær og hans vilje
- nærværende for våre søstre i fellesskapet og for alle de mennesker Gud måtte sende vår vei, fysisk eller i ånden

Ved å bli vår Guds nærvær og la oss prege av det, blir vi selv tegn på og formidlere av dette nærværet til andre. Ved sin tilsynelatende «unyttighet», blir det kontemplative klosterliv et lavmælt, men tydelig ord som forteller om at alt, til syvende og sist, er nåde.

*Se, jeg er Herrens tjenerinne.
Det skje meg etter ditt ord.*
(Luk 1,38)

*Og Ordet ble menneske
og tok bolig iblant oss.*

(Joh 1,14)